

Катерина Сорока,

студентка 1 курсу

факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв

Наук. керівник: **О. І. Попова**, к.п.н., доцент (БДПУ)

РОЛЬ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ В РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА

Виховний потенціал початкової школи – невід'ємна складова всього освітнього процесу, що орієнтується на загальнолюдські цінності, зокрема морально-етичні (гідність, чесність, справедливість, турбота, повага до життя, повага до себе та інших людей) тощо. У Концепції нової школи зазначено: «Найосвіченіша людина може стати найгіршим злочинцем, якщо не розуміє і не поділяє загальнолюдські цінності. Нова українська школа буде формувати ціннісні ставлення і судження, які служать базою для щасливого особистого життя та успішної взаємодії з суспільством» [Нова українська школа].

До проблеми комплексного естетичного виховання і зв'язку різних видів мистецтва зверталися філософи, психологи, мистецтвознавці, педагоги Б. Асаф'єв, Т. Крижанівська, Г. Падалка, В. Розумний, О. Ростовський, В. Сухомлинський, А. Буров, І. Бех, Г. Шевченко та інші. У працях Н. Антонової, І. Барвінок, М. Баскіна, К. Горбунової, С. Грибкова, Н. Путіловської та ін. міститься наукове обґрунтування педагогічної мети, завдання й змісту естетичного виховання в дитячих творчих об'єднаннях, які покликані задовольнити соціально-культурні прагнення дітей.

Метою дослідження є з'ясувати пріоритети загальнолюдських цінностей, які формуються в молодших школярів.

У сучасній педагогічній літературі поняття «естетичне виховання» розкривається як систематичне, науково умотивоване звертання до людських емоцій, які розвивають в учнів здібності, що сприяють не тільки естетичному сприйняттю прекрасного в житті й мистецтві, а й роблять кожного з них творцем естетичних цінностей.

У процесі естетичного виховання молодших школярів відбувається цілеспрямована діяльність з метою формування в них певних якостей, властивостей і відносин, системи поглядів і переконань.

Естетичному вихованню властиві дві основні функції:

- формування естетично-ціннісної орієнтації особистості;
- розвиток її естетично-творчих потенцій, які визначають місце естетичного виховання в суспільному житті та зв'язок з іншими видами виховної діяльності.

Естетичні почуття особистості стають чуттєвим індикатором і допомагають визначити користь або шкоду того чи іншого явища, виступають збудниками поведінкових реакцій. Людина, яка закохана в красу, насолоджується нею, підсвідомо переймає потребу високої моральності. Саме такий рівень моральності починається тоді, коли поведінкою особистості керують не стільки примусові моральні почуття, чи знання поведінкових норм, скільки естетичні ідеали, смаки, оцінки; коли гарний вчинок стає не моментом самозакоханості, а приносить естетичну

радість, коли жити так стає просто приємніше і необхідніше для неї самої.

У пошуках моральних та естетичних орієнтирів для молодших школярів педагоги доцільно звернуться до мистецтва, яке акумулює систему загальнолюдських цінностей та ідеалів і які можуть послужити змістом духовного розвитку, гуманізації особистості. Саме під естетичним впливом мистецтва найповніше прокидається і активізується моральний потенціал людини з її почуттями, знаннями, переконаннями, мотивами, нормами поведінки.

Під час педагогічної практики ми намагалися з молодшими школярами відвідувати історичні, краєзнавчі, художні музеї; виставки картин, скульптур, фотографій, оскільки вони не лише привчають дітей цінувати прекрасне, створене майстрами, а й спонукають робити щось власними руками. Привчають молодших школярів до творчості виставки, організовані в освітньому закладі, де є можливість представити на розсуд інших результати власної творчості, порівняти свої вироби з іншими.

Отже, згідно з вимогами нової української школи естетичний розвиток особистості учня, високий рівень його естетичної культури свідчить про здатність креативно мислити, сприймати й співпереживати; формує естетичні смаки й ідеали; спонукає творити за законами краси.

ЛІТЕРАТУРА

1. Концепція нової української школи. – Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua/.../ukrainska-shkola-compressed>.
2. Руденко Ю. Основи сучасного українського виховання / Юрій Руденко. – К. : Вид. ім. О.Теліги, 2003.
3. Сухомлинський В. Як виховати справжню людину / Василь Сухомлинський. – К. : Рад. школа, 1982. – 257 с.

Тяжкова Д. С.,
студентка з курсу факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв
Наук. керівник **Лісіна Л. О.,**
доктор пед. наук, професор (БДПУ)

СИСТЕМА РОБОТИ ВЧИТЕЛЯ-КЛАСОВОДА З БАТЬКАМИ УЧНІВ

У державній національній програмі "Освіта. Україна XXI століття" серед пріоритетних напрямків реформування освіти відзначено, що в основу національного виховання мають бути покладені: принципи єдності сім'ї і школи, наступності та спадкоємності поколінь; прищеплення поваги до батьків; організація родинного виховання та освіти як важливої ланки виховного процесу. Співробітництво сім'ї та школи зумовлено вимогами часу і соціально-психологічної ситуації, яка народжена суспільно-історичним переломом.

Слід зазначити, що не зважаючи на широкий спектр напрямків дослідження проблем взаємодії школи з сім'єю (К.Вентцель, Н.Крупська, А.Макаренко, В.Оржеховська, В.Кириченко, Г.Ковганич та ін.), оновлення